

NIEUWSBRIEF

FEBRUARI 2025

Opzienbarend

M'n ogen vulden zich met tranen toen ik op die maandagochtend de ongeveer 45 Nigerianen zag zitten. Blind waren ze geweest, soms wel voor jaren, en nu konden ze weer zien! Afrikaanse drums begeleidden de vreugde die er heerste:

'I was blind but now I see'.

Ik moest denken aan Kees de Kort, de 'Dick Bruna van de Bijbel'. Zijn illustraties heb ik jarenlang gebruikt in Rio de Janeiro, toen ik daar onder favela kinderen werkzaam was. De tekening van Bartimeüs staat me nog helder voor ogen!

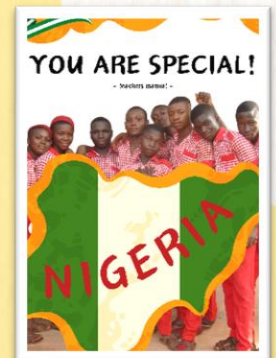
Zelf kwam ik als vierjarige al bij de oogarts, terwijl deze enigszins verbaasd aan mijn moeder vroeg: 'Waarom bent u niet éérder gekomen?' Ik bleek behoorlijk bijziend. In het Westen leven we in het 'Wassenaar van de wereld' en mijn myopie wordt dan ook sinds die tijd al gecorrigeerd door brillen en lenzen, compleet met ingebouwde cilinders. Een zeer schrijnend contrast met Afrika. In de jaren dat ik in Beira woonde, stuurde ik met regelmaat leerlingen - waarvan ik vermoedde dat ze een bril nodig hadden - voor een oogmeting naar het ziekenhuis. Vervolgens ging ik dan met hen om een bril. Een enkele keer stráálde de leerling, wanneer deze -weer- scherp kon zien. Meestal echter bleken de oogmetingen niet te kloppen en hadden de gasten geen baat bij de bril. Dit laatste was erg frustrerend! Wanneer ik dan weleens terugblikte op m'n leven en me afvroeg of ik andere keuzes gemaakt zou hebben, dan had ik wel geschoold willen zijn op het gebied van oogmetingen etc. Daar is het nu te laat voor en inmiddels zie ik troebel door glasvocht en werd er onlangs

beginnende staar vastgesteld. Dan komt het spreekwoord: 'Als de blinde de blinde leidt, vallen ze beiden in de gracht' toch wel om de hoek kijken.

Onlangs was ik in Nigeria om een training te verzorgen voor een groep leraren, Aidspreventie- en jeugdwerkers. In deze groep zaten ook vijf dove mensen, voor wie getolkt werd. Ik vond het zeer indrukwekkend om te zien hoe gracieus de gebarentaal door velen beoefend werd!

In Brazilië deed ik ooit een blauwe maandag mee aan een cursus gebarentaal. Dat kon ik echter niet overzien, daar ik destijds het Portugees niet voldoende beheerste. De Nigeriaanse deelnemers waren levendig en open. Het blijft gaaf om te zien hoe blij en enthousiast sommige cursisten zijn met de handvatten, ideeën & tools om levens-issues als karaktervorming, groepsdruk, mediagebruik, conflicthantering, liefdes -en excuustalen, relaties, de waarde van het leven, corruptie, het maken van keuzes etc. met jongeren aan te kaarten. Op de laatste dag van de training kregen de deelnemers het handboek waarin alle lessen staan en we evalueerden het programma.

Eén van de deelnemers zei: 'Op dag 1 dacht ik: moet ik 14 dagen op cursus?!? Da's wel erg lang; maar nu zou ik willen dat de cursus nog niet afgelopen was en mijn vrouw is er ook blij mee (..)!'

Ruim een maand eerder had ik een zelfde training gegeven in Zimbabwe. Daar inmiddels voor de derde keer. Iemand van de organisatie zei: 'De mensen ervaren deze toerusting als een cadeau en voor sommigen is de training zelfs therapeutisch. De deelnemers voelen zich *gezien* als ze hiervoor uitgekozen worden.' Dat was best ontroerend om te horen en met regelmaat was dit ook *zichtbaar* op de vele blije gezichten in het klaslokaal.

Zowel letterlijk als figuurlijk geldt dan, zoals ik ergens las: *'Er is geen betere manier om God te bedanken voor je zicht, dan door iemand in het donker een helpende hand te bieden.'* Daar mag je je wel blind op staren, denk ik zo.

In Nigeria verbleef ik in een gastenhuis op het terrein van een ziekenhuis, waar naast oogoperaties ook orthopedische ingrepen werden uitgevoerd. Aan het einde van een cursusdag ging ik vaak een eindje lopen in de Nigeriaanse bush; prachtig! Terwijl ik op één van die dagen het ziekenhuisterrein afliep, kwam er een groepje kinderen aanlopen die geopereerd waren en nu leerden lopen. Zo kwam ik in Nigeria in korte tijd in aanraking met blinden, doven en kreupelen. Vlak voor mijn vertrek liep ik het kantoor binnen om een paar mensen gedag te zeggen en m'n oog viel op de volgende tekst:

WHO IS DISABLED?

If you fail to see the person, but only the disability,

Then: who is blind?

If you can't hear your brother's cry for Justice,

Then: who is deaf?

If you do not stand up for the right of all persons,

Then: who is crippled?

If you do not communicate with your brother,
but separate him from you,

Then: who is disabled?

Over blinde vlekken gesproken...

Groet,

Ondersteuning is mogelijk door een gift over te maken naar AIM International, bankrekeningnr. NL91 RABO 0155 6577 12 o.v.v. 'ondersteuning Léonie'.

Uw gift is fiscaal aftrekbaar.

THUISFRONTCOMMISSIE:

Willeke de Pagter (voorz.) pagte056@planet.nl

Wilma Boone (secr.) wilmaboone@outlook.com

Aart (penm.) en Lenny Prinsen

Petra Schot

www.leoniedieleman.wordpress.com

leonie.dieleman@outlook.com